

Nieuwsbrief Elles september 2020

Mijn vorige nieuwsbrief dateert van januari 2020. Als iemand toen had verteld wat ons te wachten stond, zou ik er geen woord van geloofd hebben. En wie wel...!

Een gecompliceerde en bijzondere tijd maken we momenteel mee, in Nederland, in Roemenie, wereldwijd. Hoe moeilijk het ook is, het zet ons aan het denken over onze manier van leven. Sociaal, economisch, bijbels. Laat dat de winst zijn die deze periode met zich meebrengt!

Pandemie

Roemenie was in het voorjaar vrij vlot in het nemen van rigoreuze maatregelen om het coronavirus de baas te worden. Al op 18 maart zaten we in bijna volledige quarantaine. Twee maanden lang mochten we alleen met een geldige reden de deur uit, en met een verklaring in de hand. Op straat controleerde de politie, en op een gegeven moment zelfs het leger. Je mocht niet met meer dan 3 personen tegelijk op straat zijn. Om naar onze kinderboerderij te kunnen met de meisjes, heb ik de lokale politie gebeld of dat mocht....spelen was geen geldige reden. Voor de 100 meter openbare weg, moesten 2 meisjes met een volwassene die een verklaring bij zich had, de poort uit. In drie groepjes gingen we op gepaste afstand van elkaar op weg.

Al deze drastische maatregelen hadden tot gevolg dat Roemenie de eerst golf coronacrisis goed is doorgekomen, zonder extreem veel slachtoffers. Echter, de tweede golf waar we sinds een paar weken inzitten, is volgens de berichtgeving erg heftig. Dagelijks ruim 1000 positieve testen. Tot nu toe nog geen nieuwe restricties, maar veel mensen denken dat na de verkiezingen eind september strengere regels zullen volgen.

Gezinshuis Regenboog

Het gezinshuis dat in 2019 startte in Barnova, voelt als een grote zegen. In de vorige brief vertelde ik over de vier meisjes die er wonen. Drie zusjes van nu 18, 16 en 10, en een meisje van 16. Steeds meer voelen zij zich thuis en steeds beter gaan ze zich ontwikkelen. Natuurlijk brengt de puberteit ook de nodige perikelen met zich mee, niet extreem, maar dat is tegelijk een teken van normaliteit.

Net voor het begin van de pandemie, in februari, kwam een vijfde meisje van 11 jaar bij ons wonen. Weer een triest verhaal van verwaarlozing in het gezin door alcoholmisbruik van de ouders. Wat haar verhaal nog triester maakt is dat ze door een man uit het dorp 24 uur vastgehouden en verkracht is in zijn huis, en een half jaar later verkracht door haar oudere broer. Daarna werd ze uit huis geplaatst. En ondanks deze traumatische ervaringen is het een bijzonder vrolijk en enthousiast kind, maar ook ongeconcentreerd, adhd-achtig gedrag. Kon niet lezen of rekenen, maar had wel een uitgebreide woordenschat.

De pandemie, het verplicht thuis-zitten, heeft raar genoeg een positief effect gehad op het collectief van Huize Regenboog. Ten eerste bood het ons de kans de meisjes veel beter te leren kennen, er was meer tijd voor gesprekken, in de groep en individueel, en hun vertrouwen in ons groeide. Ook qua leren en lesstof was er de mogelijkheid intensiever aan hun grote achterstanden te werken. En er gebeurden bijzondere dingen!

Zo leerden twee meisjes lezen. Met D.(16) probeerden we al een jaar lang tevergeefs de letters aan te leren, zelfs twee specialisten wisten er geen raad mee. In deze periode kwamen haar verhalen over misbruik los (door stiefvader, mannen die bij moeder kwamen, een groep jongens op school) en tegelijkertijd ging het leesproces starten. Heel bijzonder om te zien hoe deze processen invloed op elkaar hebben. Nog steeds is lezen moeilijk maar er is een hoge berg overwonnen! Ook het nieuwe meisje begon langzamerhand de letters te herkennen, en als ze zich concentreert, leest ze nu al een simpel boekje!

Met rekenen zijn we met de hele groep tegelijk gestart op kleuterschoolniveau, en het ging als mis bij meer/minder! Basisbegrippen bleken ze niet te beheersen. Inmiddels rekenen we met eenheden en tientallen, maar het blijft moeilijk om op deze leeftijd nog dingen te automatiseren.

Een andere bijzondere ervaring was met F. die in april 18 jaar werd.

Meerderjarig. De dag na haar verjaardag vertelde ze ons verlegen dat ze besloten had weer naar huis te willen, definitief. Een verrassing voor ons. Lang hebben we geprobeerd haar te laten inzien dat thuis geen alternatief was, vooral omdat moeder zwaar alcoholverslaafd is. Bovendien was F slachtoffer geweest in een lokaal prostitutienetwerk, en moeder lijkt zich ook met zoiets bezig te houden. Maar F bleef bij haar standpunt. Uiteindelijk zijn we in juli op bezoek gegaan. Dat opende haar de ogen (moeder bij een buurman in huis, thuis geen toilet, geen kopjes of borden, een oud doorgezakt bed, geen kast etc), zelfs de burgemeester hield een preek tegen haar dat ze gek was als ze terug zou komen. Toen de volgende dag ook onze voorganger een gesprek met haar had, besloot ze dat ze wilde blijven. En ze is een ander persoon geworden na deze beslissing, zelfs haar uiterlijk is veranderd: zachter, liever. Samen met haar zus van 16 gaat ze in september naar het beroepsonderwijs voor hotelmedewerker. En momenteel zitten de drie oudsten met veel plezier op een naaicursus.

Deze zomer zijn ze een paar dagen weg geweest, uitstapjes naar de bergen, een zwembad, een kabelbaan, een oud kasteel. Ze genieten van alles.

En nu bereiden we ons voor op de start van het nieuwe schoolseizoen op 14 september. Zoals het er nu uit ziet, zullen de kinderen met de nodige beperkingen, weer de klas in mogen. Gelukkig!

Kinderboerderij "Ark van Noach"

Voor het eerst sinds vele jaren, liepen er dit voorjaar geen Nederlandse vrijwilligers rond op de kinderboerderij om de speeltuin en dierenverblijven voor te bereiden voor het nieuwe seizoen. Dit seizoen verloopt totaal anders dan normaal. Pas eind juni kwamen de eerste bezoekers omdat speeltuinen niet open mochten. Nog steeds bestaat er de restrictie dat we alleen prive-feestjes en georganiseerde groepen mogen ontvangen, dus "losse" bezoekers zijn er niet. Doordat de scholen dicht zaten, ook geen schoolreisjes. Jammer, en nogal onbegrijpelijk.....en veel minder inkomsten.

Ouderenprojecten: hospice en bejaardenhuis

Het was en is nog steeds een extreem zware tijd voor Erica om de ouderen en zieken in de beide centra te beschermen tegen het coronavirus. Met goed resultaat, dat wel.

De overheid heeft een testprogramma voor het personeel, en later ook bewoners, van alle ouderencentra, eens in de twee weken. Elke keer emotioneel zwaar om op de resultaten te wachten.

Ook is er in mei/juni een periode geweest waarin personeel in sociale centra moest werken in periodes van 2 weken, dus 14 dagen helemaal intern waarna 14 dagen vrij. Niet gemakkelijk maar ter bescherming van de bewoners.

Zoals in de vorige nieuwsbrief vermeld, zou bejaardencentrum "Acasa" gaan verhuizen naar een nieuw pand omdat voor het eerste pand de huur verdubbeld werd. De verhuizing was gepland voor april/mei. Maar zoals de coronacrisis veel dingen op de kop heeft gezet, heeft ook de bouw van het nieuwe pand danige vertraging opgelopen. Het gebouw wordt prachtig, geheel naar de wensen van Erica. Ook kwam er al een groot transport uit Nederland met meubilair voor het nieuwe Acasa. Zoals het er nu uit ziet, zal er hopelijk in oktober verhuisd kunnen worden. Het is een zware tijd voor Fundatia Izvor, vooral financieel gezien is het moeilijk alles gaande te houden. Maar de wetenschap dat God niet loslaat wat Zijn hand begon, geeft de hoop dat we gedragen worden.